

dr hab. Piotr Socha, prof. uczelni
Katedra Rozrodu Zwierząt z Kliniką
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

OCENA

osiągnięcia naukowego oraz istotnej aktywności naukowej

dr n. wet. Agnieszki Antończyk

z Katedry i Kliniki Chirurgii

*Wydziału Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu*

Podstawa formalna oceny

Podstawą przygotowania niniejszej recenzji jest decyzja Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, MDDD0000.4102.2.2023 z dnia 27 czerwca 2023 r., o powołaniu komisji habilitacyjnej na podstawie art. 221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. Z 2023 r. poz. 742), w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. wet. Agnieszki Antończyk.

Recenzję opracowano zgodnie z kryteriami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (t.j. Dz. U. Z 2023 r. poz. 742).

Informacje ogólne o Habilitantce

Dr n. wet. Agnieszka Antończyk tytuł lekarza weterynarii uzyskała na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu w 2008 roku. Po otrzymaniu dyplomu podjęła studia doktoranckie na macierzystym Wydziale. Stopień doktora nauk weterynaryjnych nadano jej Uchwałą Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, z dnia 12

Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu z dnia 18 czerwca 2013 r., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Komputerowa analiza ruchliwości i morfologii plemników psa w nasieniu świeżym i poddanym kriokonserwacji”. Od 2012 do 2015 r. pracowała na stanowisku asystenta, a od 2015 r. do chwili obecnej zatrudniona jest na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Chirurgii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W okresie pracy zawodowej Habilitantka odbyła 2 staże (University of Veterinary Medicine Hannover, Lwowski Narodowy Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. Stefana Grzyckiego) oraz szereg szkoleń zagranicznych (w tym ESAVS i VAS), a wiedza zdobyta podczas ich realizacji została w pełni wykorzystana w prowadzonych przez dr n. wet. Agnieszkę Antończyk badaniach naukowych, których efektem jest jednotematyczny cykl publikacji, będący podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych.

Ocena osiągnięcia naukowego

Przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe stanowi jednotematyczny cykl publikacji zatytułowany “Analiza czynników ryzyka anestezyjologicznego wpływających na żywotność szceniąt urodzonych w wyniku planowanego cesarskiego cięcia”. Na cykl ten składają się cztery prace oryginalne, opublikowane w latach 2021 – 2023, w recenzowanych wysoko punktowanych czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym:

- 1. Antończyk A., Ochota M, Nizański W.:** Umbilical cord blood gas parameters and Apgar scoring in assessment of new-born dogs delivered by Cesarean section. *Animals (Basel)*, 2021;11(3):1-12. DOI:10.3390/ani11030685 (Impact factor – 3,231, MEiN – 100).
- 2. Antończyk A., Ochota M.:** Is an epidural component during general anaesthesia for caesarean section beneficial for neonatal puppies' health and vitality? *Theriogenology*, 2022;15(187):1-8. DOI/10.1016/j.theriogenology.2022.04.015 (Impact factor - 2,923; MEiN – 140)
- 3. Antończyk A., Kielbowicz Z., Nizański W., Ochota M.:** Comparison of 2 anesthetic protocols and surgical timing during cesarean section on neonatal vitality and umbilical cord blood parameters. *BMC Veterinary Research*, 2023; 19,48. <https://doi.org/10.1186/s12917-023-03607-2> (Impact factor - 2,792; MEiN – 140)
- 4. Antończyk A., Kielbowicz Z., Nizański W., Ochota M.:** Preliminary study on fluid bolus administration for prevention of spinal hypotension in dogs undergoing elective

cesarean section. *Frontiers in Veterinary Science*, 2023, 10:1112845. doi: 10.3389/fvets.2023.1112845 (Impact factor – 3,471; MEiN – 140)

Łączna punktacja prac wchodzących w skład cyklu publikacji (punkty MNiSW za rok opublikowania pracy) wynosi **450 punktów**, a sumaryczny **IF = 12,417**. We wszystkich pracach Kandydatka jest pierwszym autorem, ponadto w 3 korespondencyjnym. Jak wynika z oświadczeń pozostałych współautorów, Kandydatka odgrywała główną i wiodącą rolę w opracowaniu koncepcji badań, układu doświadczeń, ich wykonaniu, analizie i opracowaniu uzyskanych wyników oraz w przygotowaniu manuskryptów do druku.

Śmiertelność okołoperacyjna szceniąt urodzonych poprzez cesarskie cięcie (łac. *sectio caesarea* - SC) bywa zaskakująco wysoka. Uważa się, że jednym z czynników decydującym o przeżyciu takich szceniąt jest bezpieczny protokół znieczulenia. Niestety w medycynie weterynaryjnej nie istnieją standardy postępowania anestezyjologicznego dla samic ciężarnych, tak jak ma to miejsce w medycynie ludzkiej, a protokół znieczulenia, w dużej mierze opiera się na dostępnych danych literaturowych i stanowi pewnego rodzaju dowolność czy uznanie lekarza anestezjologa. Kombinacja leków do zabiegu cesarskiego cięcia powinna zapewniać matce odpowiednią analgezję, jednocześnie ograniczając ryzyko wystąpienia skutków ubocznych oraz komplikacji okołoperacyjnych zarówno u niej, jak i noworodków. Uwzględniając właściwości fizykochemiczne, które pozwalają lekom przenikać przez łożysko, należy założyć, że środki znieczulające, przeciwbólowe i uspokajające wpływają nie tylko na samice, ale także na szcenięta, niejednokrotnie prowadząc do ich depresji oddechowej czy krążeniowej. Drugim sposobem oddziaływania leków na płody jest wpływ pośredni poprzez zaburzenia przepływu krwi przez łożysko. Obecnie najczęściej wykorzystywane protokoły znieczulenia do SC u suk opierają się na znieczuleniu zewnątrzoponowym i/lub znieczuleniu wziewnym, jednak oba zalecane protokoły anestetyczne nie pozostają bez wad, mają pośredni lub bezpośredni wpływ na szcenięta, co może prowadzić do ich poporodowej asfiksji. Różnice we wpływie metod znieczulenia na noworodki nadal nie są jasne. Na chwilę obecną, ocena oddziaływania protokołów anestetycznych na szcenięta, opiera się głównie na analizie parametrów życiowych, odruchów neurologicznych oraz punktacji w skali Apgar, jednak wymienione sposoby oceny noworodka zawierają względnie subiektywne kryteria, które należy stosować ostrożnie, szczególnie w momencie przejścia z życia płodowego do noworodkowego. Istnieje zatem silna potrzeba wykorzystania innych, wymiernych wskaźników, które umożliwią ocenę

wpływu protokołów anestetycznych na szczenięta, a tym samym pozwolą wybrać najkorzystniejszą dla noworodków i matki kombinację leków i technik znieczulenia.

Habilitantka wraz ze współautorami realizowała następujące cele badań:

- 1) Charakterystyka parametrów gazometrii krwi pępowinowej noworodków psa
- 2) Ocena wpływu dwóch protokołów znieczulenia do cesarskiego cięcia na parametry gazometrii krwi pępowinowej i punktację w skali Apgar noworodków
- 3) Analiza wpływu znieczulenia złożonego (kombinacja znieczulenia wziewnego i blokady zewnątrzoponowej) na śródoperacyjne parametry hemodynamiczne matek poddanych planowanemu cesarskiemu cięciu.
- 4) Optymalizacja protokołu znieczulenia do cesarskiego cięcia u psów celem poprawy witalności szczeniąt

W publikacji 1, wraz ze współautorami Habilitantka przeanalizowała gazometrię krwi pępowinowej 42 szczeniąt, odnosząc wyniki do punktacji w skali Apgar, ocenianej w 3 punktach czasowych (0., 5. i 20. minuta życia) oraz przeżywalności noworodków. Jest to pierwsza charakterystyka parametrów gazometrii krwi pępowinowej szczeniąt. Uzyskane wyniki pokazały, że średnie pH krwi pępowinowej szczeniąt wynosi $7,20 \pm 0,06$ (6,96 – 7,3,) i jest wyraźnie niskie w odniesieniu do wartości referencyjnych dorosłych psów czy dzieci. Habilitantka trafnie podkreśla, że interpretacja uzyskanych wyników jest trudna z uwagi na brak wartości referencyjnych parametrów krwi pępowinowej czy nawet możliwości porównania obserwowanych wartości z innymi autorami. Wsuwa jednak logiczne i trafne wnioski, że przyczyną kwasicy noworodków jest hipoksja o etiologii matczynej, łożyskowej czy płodowej i podkreśla potrzebę dalszych badań w tej dziedzinie.

W publikacji 2 Habilitantka przedstawia wyniki badań własnych dotyczących 2 modeli znieczuleń: 1) znieczulenia wziewnego (izofluran) z indukcją znieczulenia ogólnego z wykorzystaniem propofolu oraz 2) znieczulenia złożonego będącego kombinacją wyżej wspomnianego protokołu znieczulenia ogólnego ze znieczuleniem zewnątrzoponowym (lidokaina). Zabieg SC przeprowadzono na pokaźnej grupie 36 samic, w wyniku czego urodziło się 118 szczeniąt. Przeprowadzone badania pokazały, że dodatek znieczulenia zewnątrzoponowego w istotny sposób wpłynął na ciśnienie tętnicze matek. U samic, które

otrzymały znieczulenie epiduralne zaobserwowano znaczne obniżenie skurczowego, rozkurczowego i średniego ciśnienia tętniczego we wszystkich badanych punktach czasowych, a epizody hipotensji dotyczyły aż 81% samic. Należy podkreślić, że wyniki badań własnych przedstawione w publikacji 2 to pierwsze opracowania pokazujące wpływ protokołu znieczulenia na parametry krwi pępowinowej szczeniąt. Ponadto okazało się, że wbrew oczekiwaniom, zarówno szczenięta z grupy epiduralnej, jak i izofluranowej wykazywały kwasicę, co dodatkowo potwierdziło rezultaty przedstawione w publikacji 1.

Kolejnym kierunkiem badawczym Habilitantki była ocena wpływu czasu od indukcji znieczulenia ogólnego do wydobycia szczeniąt z macicy (induction-delivery time, IDT) na żywotność noworodków i wyniki gazometrii krwi pępowinowej. W publikacji 3 Kandydatka dokonała retrospektywnej oceny gazometrii krwi pępowinowej i żywotności noworodków w zależności od zastosowanego protokołu znieczulenia (znieczulenie ogólne i złożone) oraz czasu od indukcji do wydobycia noworodka. Wpływ ITD na parametry krwi pępowinowej zaobserwowano jedynie u noworodków, których matki znieczulono wziewnie. W tej grupie, szczenięta pozostające w macicy dłużej niż 30 minut wykazywały silniejszą kwasicę. Uzyskane parametry były statystycznie wyższe niż u noworodków wydobytych z macicy szybciej (ITD < 30 min). Interesujące, że w grupie matek otrzymujących dodatkowo znieczulenie zewnątrzoponowe nie odnotowano podobnych różnic. Wyniki gazometrii krwi pępowinowej między szczeniętami z IDT < 30 minut i pozostającymi w macicy powyżej 30 minut były porównywalne. Podobne obserwacje dotyczyły punktacji w skali Apgar (AS). W grupie samic, u których zastosowano znieczulenie zbilansowane, nie odnotowano wpływu ITD na żywotność noworodków. Cenne wyniki badań przedstawionych w publikacjach 2 i 3 wykazały, że dodatek znieczulenia zewnątrzoponowego umożliwia obniżenie stężenia anestetyku wziewnego, co zwiększa żywotność nowonarodzonych szczeniąt. Jednak słusznie sama Habilitantka zauważa, że sugerowany protokół znieczulenia nie pozostaje bez wad. Obserwowane częste epizody hipotensji sprawiają, że samice wymagają bardzo uważnego monitorowania ciśnienia tętniczego oraz w razie potrzeby, terapii ratunkowej, ponieważ nieleczona hipotensja stanowi zagrożenie zarówno dla matki, jak i dla potomstwa.

Wyniki przedstawione w publikacji 4 pokazały, że zastosowany, intensywny wlew krystaloidów w istotny sposób wpłynął na śródoperacyjne ciśnienie tętnicze krwi samic i tak w grupie otrzymującej wlewy niedociśnienie wystąpiło dużo rzadziej, niż w grupie bez wlewów. Gazometria krwi pępowinowej noworodków z obu grup nie wykazywała różnic,

jednak noworodki matek otrzymujących wlew z płynów oceniono wyżej w skali Apgar zarówno w 5. jak i w 20. minucie życia. Widać więc, że u szceniąt z grupy badanej, przejście ze środowiska wewnątrzmacicznego do zewnętrznego przebiegło łagodniej, a noworodki te charakteryzowała większa żywotność.

Podsumowując tę część stwierdzam, że cykl prac przedstawiony jako osiągnięcie naukowe Habilitantki w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego, stanowi oryginalne i spójne tematycznie opracowanie, poświęcone charakterystyce parametrów gazometrii krwi pępowinowej szceniąt urodzonych poprzez cesarskie cięcie, analizie wpływu znieczulenia na stan zdrowia matki i noworodków oraz próbie optymalizacji protokołu anestezjologicznego przy cięciu cesarskim u suki. Pragnę podkreślić pionierski charakter większości przeprowadzonych badań klinicznych. Uzyskane wyniki badań mają nie tylko dużą wartość poznawczą, ale i wymierny charakter aplikacyjny oczekiwany przez środowisko lekarzy praktyków, co z mojego punktu widzenia uznaję za szczególnie cenne. Za najbardziej interesujące wyniki uważam: Pierwsze przedstawienie wyników gazometrii krwi pępowinowej szceniąt urodzonych poprzez cesarskie cięcie. Udowodnienie, że zastosowanie znieczulenia złożonego, z zewnątrzoponowym zabezpieczeniem przeciwbólowym matki, wpływa korzystnie na żywotność noworodków psich urodzonych podczas cięcia cesarskiego. Wykazanie, że znieczulenie zewnątrzoponowe w sposób istotny obniża ciśnienie tętnicze matek poddanych cesarskiemu cięciu, przyczyniając się do częstych epizodów hipotensji. Wskazanie, że w przypadku zastosowania do cesarskiego cięcia znieczulenia opartego tylko na anestetyku wziewnym, czas od indukcji do wydobycia noworodka powinien być możliwie krótki. Udowodnienie, że intensywny wlew krystaloidów prowadzony równocześnie z rozpoczęciem działania blokady zewnątrzoponowej, ogranicza ryzyko śródoperacyjnej hipotensji matek oraz wpływa korzystnie na stan zdrowia noworodków. Wyniki badań opublikowano w uznanych czasopismach o zasięgu międzynarodowymi i znaczących współczynnikach wpływu (Impact Factor, IF). Jednocześnie stwierdzam zatem, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe spełnia wszelkie wymagania stawiane tego typu opracowaniom, określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (t.j. Dz. U. Z 2023 r. poz. 742).

Współpraca z innymi uczelniami krajowymi

Habilitantka wykazała się szeroką i intensywną współpracą naukową z innymi krajowymi jednostkami naukowo – badawczymi: Politechniką Wrocławską (5 publikacji z listy JCR, 3

doniesienia na światowych kongresach naukowych), Politechniką Warszawską (3 publikacje z listy JCR), Uniwersytetem Medycznym im. Piastów Śląskich we Wrocławiu (3 publikacje z listy JCR, 1 doniesienie na międzynarodowym kongresie), Śląskim Parkiem Technologii Medycznych Kardio-Med Silesia.

Współpraca Habilitantki z zespołem badawczym z Politechniki Wrocławskiej (kierowanym przez dr hab. Monikę Danielewską, prof. PW) trwa od 2016 r. Interdyscyplinarne badania skupiały się na pomiarze sygnałów pulsu oka i pracy serca w warunkach zmiennego ciśnienia śródgałkowego. Ponadto, celem badań było określenie zależności pomiędzy parametrami biomechanicznymi struktur oka, a charakterystykami czasowo-częstotliwościowymi pulsowania powierzchni gałek ocznych. Wyniki pilotażowych doświadczeń w tym zakresie umożliwiły zdobycie finansowania badań z Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego (nr porozumienia 1/PB/2017/KNOW). Tytuł zadania badawczego to „Pomiar sygnałów pulsu oka i aktywności sercowo-naczyniowej królików przy pomocy innowacyjnego systemu ultradźwiękowego.”, którego kierownikiem i głównym wykonawcą, co warto podkreślić, była Habilitantka.

W kolejnych latach badania kontynuowane były w Katedrze Inżynierii Biomedycznej na Wydziale Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Wrocławskiej w ramach projektu badawczego OPUS 15 finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (Nr 2018/29/B/ST7/02451). W części *ex vivo* doświadczenia dr. n. wet. Agnieszka Antończyk odpowiedzialna była za kwalifikację gałek ocznych do badań przy użyciu lampy szczelinowej, uzyskiwanie dostępu do komory przedniej oka przez okolicę okołorąbkową, kontrolę ciśnienia wewnątrzgałkowego, utrzymywanie odpowiedniej wilgotności gałki ocznej oraz usuwanie nabłonka rogówki i aplikację ryboflawiny podczas crosslinkingu, co zostało poświadczane stosownymi załącznikami, a efektem pracy stały się dwie publikacje w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym.

Współpraca Habilitantki z zespołem badawczym z Politechniki Warszawskiej (kierowanym przez prof. dr hab. Wojciecha Świążkowskiego) rozpoczęła się w 2017 roku, w ramach projektu „Metoda leczenia dużych ubytków tkanki kostnej u chorych onkologicznych z wykorzystaniem inżynierii tkankowej *in vivo*” (STRATEGMED3/306888/3/NCBR/2017), kierownik zadania prof. dr hab. Zdzisław Kielbowicz. Celem projektu było opracowanie nowatorskiej metody regeneracji dużych ubytków tkanki kostnej u chorych onkologicznie opartej o zastosowanie rusztowań oraz inżynierii tkankowej *in vivo*. Dr n. wet. Agnieszka

Antończyk była współwykonawcą zadania badawczego, w ramach którego oceniono skuteczność prefabrykowanych rusztowań w tworzeniu ektopowej tkanki kostnej na modelu owcy. Efektem nawiązanej współpracy powstały publikacje naukowe.

Ponadto Habilitantka współpracuje od 2015 r. z zespołem badawczym z Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Przedmiotem wspólnych badań jest wykorzystanie elektrochemioterapii w medycynie człowieka i medycynie weterynaryjnej. Owocem współpracy była zorganizowana wspólnie, międzynarodowa konferencja „Elektrochemioterapia w weterynarii i onkologii” Wrocław, 13-14.07.2016, podczas której Habilitantka wygłosiła wykład pt.: „Znieczulenie zwierząt towarzyszących do elektrochemioterapii”. Powstały również wspólne prace naukowe.

Z kolei współpraca z zespołem badawczym ze Śląskiego Parku Technologii Medycznych Kardio-Med Silesia rozpoczęła się 2022 i trwa do chwili obecnej. Habilitantka należy tam do interdyscyplinarnego zespołu realizującego projekt „Rusztowanie do rekonstrukcji rogówki z wykorzystaniem druku 3D i biodruku” w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2014-2020 z działania Oś Priorytetowa I. Nowoczesna Gospodarka Działanie 1.2 Badania, Rozwój i Innowacje w Przedsiębiorstwach. Projekt w całości realizowany jest w Śląskim Parku Technologii Medycznych Kardio-Med Silesia w Zabrze. Jego głównym celem jest uzyskanie innowacyjnego produktu w postaci rusztowania z osadzonymi komórkami macierzystymi uzyskanego w oparciu o technologię biodruku i druku 3D do zastosowań w rekonstrukcji rogówki. Obecnie projekt jest w trakcie realizacji, zakończenie planowane było na czerwiec 2023.

Podsumowując ocenę tego fragmentu dorobku naukowego Habilitantki, należy zwrócić szczególną uwagę na interdyscyplinarność zadań, w które Habilitantka się angażuje, co może świadczyć o jej licznych talentach naukowych wykraczających poza wąskie zainteresowania zawodowe w podstawowym miejscu pracy. Warto podkreślić, że wieloletnie i stałe zaangażowanie w prace w licznych zespołach, finalizowane cennymi naukowo publikacjami, świadczy o ważnych umiejętnościach Habilitantki współpracy w grupie badawczej i dobrym odbiorze przez środowisko.

Pozostałe osiągnięcia naukowo – badawcze

Od początku swojej kariery naukowej Habilitantka brała czynny udział w pracy zespołów naukowych Katedry Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich (2008-2012) oraz Katedry i Kliniki Chirurgii UPWr (2012 - do chwili obecnej), a jej praca obejmowała kilka obszarów badawczych:

1. Wspomagana komputerowo analizę jakości nasienia i kriokonserwację nasienia psa (3 publikacje naukowe i 10 doniesień konferencyjnych).
2. Badania nad możliwościami zastosowania nowych kombinacji leków – opracowanie nowych protokołów anestezyjologicznych (4 prace naukowe i 5 doniesień konferencyjnych).
3. Badania nad możliwościami zastosowania obrazowania w bliskiej podczerwieni (NIRF) z zielenią indocyjaninową (ICG) w medycynie weterynaryjnej (2 publikacje naukowe, 1 doniesienie konferencyjne).

Po uzyskaniu stopnia dr n. wet. Kandydatka została autorem głównym lub współautorem 18 publikacji naukowych z listy JCR i 18 prac niewyróżnionych na tej liście.

Dr n. wet. Agnieszka Antończyk uczestniczyła jako wykonawca w realizacji projektów finansowanych w drodze konkursów krajowych (2 NCBiR, 3 NCN) oraz była kierownikiem i głównym wykonawcą w 3 projektach uczelnianych. Ponadto jest aktualnie jednym z wykonawców zadania badawczego we współpracy ze Śląskim Parkiem Technologii Medycznych Kardio-Med. Silesia Sp. z o.o.

Pragnę szczególnie podkreślić wyróżniający się dorobek naukowy dr n. wet. Agnieszki Antończyk, uzyskany w dziedzinie Nauk Klinicznych. W mojej ocenie, opisujące go dane naukometyczne wyglądają imponująco. Sumaryczny całkowity Impact factor publikacji Habilitantki wynosi 77,705, a po wyłączeniu prac stanowiących cykl habilitacyjny: 65,288. Liczba cytowań według bazy Scopus: 93. Indeks Hirscha według bazy Scopus: 6. Sumaryczna punktacja MEiN prac wyróżnionych w JCR – 2575.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej oraz popularyzującej naukę

W dotychczasowej pracy dydaktyczno-naukowej Habilitantka była promotorem pomocniczym w czterech przewodach doktorskich.

Dr n. wet. Agnieszka Antończyk od początku pracy na uczelni uczestniczy w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dla studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w języku polskim i angielskim (Przedmioty: Rozród zwierząt gospodarskich, Rozród zwierząt towarzyszących, Chirurgia ogólna i anestezjologia, Chirurgia psów i kotów, Chirurgia zwierząt gospodarskich, Chirurgia koni). Uczestniczy także w prowadzeniu staży klinicznych z zakresu chirurgii psów i kotów. Dodatkowo bierze udział w realizacji zajęć fakultatywnych z okulistyki weterynaryjnej (w języku angielskim) oraz anestezjologii klinicznej (w języku polskim).

Od 10 lat prowadzi cykliczne wykłady w ramach podyplomowych studiów specjalizacyjnych z Chirurgii Weterynaryjnej oraz Chorób Psów i Kotów pod egidą Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Wielokrotnie prowadziła również dodatkowe wykłady i zajęcia praktyczne dla studentów zrzeszonych w Studenckich Kołach Naukowych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu takich jak: LANCET i IVSA oraz podczas Studenckiej Konferencji Weterynaryjnej „Okiem Praktyka”.

Jeśli chodzi o działalność organizacyjną, Habilitantka w latach 2016-2022 była opiekunem rocznika studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

W latach 2019-2020 była członkiem zespołu opracowującego plan budowy Centrum Chirurgii Doświadczalnej przy Katedrze i Klinice Chirurgii Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Jednocześnie w związku z budową wspomnianego centrum była członkiem komisji przetargowej odpowiedzialnym za analizę i ocenę ofert przetargowych.

Była członkiem komitetów organizacyjnych 9 konferencji naukowych:

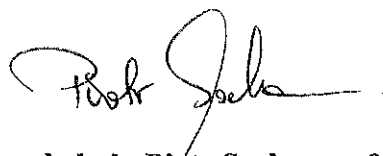
Dorobek Habilitantki silnie poparty jest intensywną działalnością popularyzatorską, na którą składają się 24 prace popularno – naukowe (Magazyn Weterynaryjny, Weterynaria w Praktyce

Podsumowanie i wniosek końcowy

Na podstawie analizy działalności badawczej i całokształtu dorobku naukowego Dr n. wet. Agnieszki Antończyk, a w szczególności cyklu publikacji powiązanych tematycznie,

z tytułu znanego „Analiza czynników ryzyka anestezyjologicznego wpływających na żywotność szczeniąt urodzonych w wyniku planowanego cesarskiego cięcia”, stwierdzam, że osiągnięcia naukowe Habilitantki stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny weterynarii. Ponadto wykazywała Ona istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej. W świetle tego stwierdzam, że osiągnięcia naukowe i aktywność badawcza Habilitantki spełnia ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (t.j. Dz. U. Z 2023 r. poz. 742).

W związku z powyższym popieram wniosek dr n. wet. Agnieszki Antończyk .o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynarii.

dr hab. Piotr Socha, prof. uczelni

